

การถ่ายภาพสารคดีชุด “มวยไทยไชยา”

The Documentary Photography “Muay-thai Chaiya”



เลขหมู่  
เลขทะเบียน 49704  
วัน, เดือน, ปี 12 ส.ค. 2547

b.....  
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

# ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การถ่ายภาพสารคดีชุด “มวยไทยไชยา”

THE DOCUMENTARY PHOTOGRAPHY “MUAY-THAI CHAIYA”



ภาควิชาศิลปะการละคร คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง  
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต  
สาขาวิชาศิลปะการละคร

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ กิตติ อมรพัฒน์กุล วันที่ 20 พค. 46  
(อาจารย์กิตติ อมรพัฒน์กุล)

หัวหน้าภาควิชา [Signature] วันที่ 3 มี.ค. 46  
(อาจารย์วีศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การถ่ายภาพสารคดีเรื่อง “มวยไทยไชยา”
ชื่อ	นาย วรพจน์ แวหะยี
สาขาวิชา	การถ่ายภาพ
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2545
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ กิตติ อมรพัฒน์กุล

### บทคัดย่อ

ศิลปนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงกระบวนการถ่ายภาพสารคดีศิลปะการต่อสู้ที่ถูกลืมเลือนไปจากสังคมส่วนใหญ่ เหตุเพราะสภาวะความต้องการศาสตร์เหล่านั้น ได้ถดถอยลงไปตามยุคสมัยและบางส่วนก็เปลี่ยนแปลงจนแทบไม่เหลือรูปแบบดั้งเดิมแต่ก็ยังมีศิลปะการป้องกันตัวที่ยังคงรูปแบบและเอกลักษณ์แบบดั้งเดิมของไทยไว้ได้ นั่นก็คือ “มวยไทยไชยา” โดยมีการจัดระบบการเรียนการสอนและพัฒนาสืบเนื่องเรื่อยมาตั้งแต่ยุคสมัย ร.5 ข้าพเจ้าจึงต้องการนำเสนอเรื่องราวของศิลปะการต่อสู้ที่ยังคงมีให้เห็น สามารถที่จะศึกษา เพื่ออนุรักษ์ และเผยแพร่ ความเป็นเอกลักษณ์ ของ “มวยไทยไชยา”

จากการศึกษาและทดลองถ่ายภาพ สารคดีชุดนี้ พบตัวแปรที่เป็นปัญหาที่สำคัญ

- สภาพแสงเพราะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาต้องแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้า โดยการคาดคะเนปัญหาแล้วเตรียมอุปกรณ์แก้ปัญหาลักษณะไฟแฟลช (FLASH)
- ฉากหลังของภาพไม่สามารถจัดได้ทั้งหมดเพราะเป็นสถานที่จริงต้องปรับเปลี่ยนไปตามความเหมาะสม

## กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของบิดามารดาที่ได้อบรมสั่งสอน อุปถัมภ์ให้ข้าพเจ้าได้รับการศึกษาตลอดมา ขอขอบคุณคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้กับข้าพเจ้า และขอขอบพระคุณครูเปรงผู้ก่อตั้ง “ชมรมอนุรักษ์พายุหุทษ์มวยไชยาและอาวุธไทยตำหรับพิชัยยุทธ” ที่อนุญาตให้เผยแพร่ข้อมูลอันเป็นประโยชน์รวมถึงลูกศิษย์ครูเปรงทุกๆท่าน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดียิ่ง

ขอขอบคุณเพื่อนทุกคนที่ร่วมสร้างความทรงจำ

- โจ้ กับความช่วยเหลือ ทั้งหมด
- มาร กับลายเส้นดินสอ ฟรีแฮนด์
- หน่อง กับการที่มีจุดหมายชีวิตเพิ่มขึ้น
- พี่ป้อม สำหรับเลนส์ 15 มม.
- อีกหลายๆคนที่มีส่วนร่วมทั้ง โดยตรงและทางอ้อม

วรพจน์ แวหะยี



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## คำนำ

ผลงานภาพถ่ายสารคดีชุดนี้ เกิดจากความชอบโดยส่วนตัวในเรื่องของศิลปะป้องกันตัวของข้าพเจ้า และเมื่อมีโอกาสได้ศึกษา “มวยไทยไชยา” ศิลปะการต่อสู้ของชาติไทย ที่ชาวไทยเองกลับรู้จักจริงๆ น้อยมาก ที่พบเห็นกันทั่วไปก็เป็นกีฬามวยไทยเสียมากกว่า ข้าพเจ้าจึงปรารถนาที่จะร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปะประจำชาติ โครงการถ่ายภาพสารคดีชุดนี้จึงเกิดขึ้น

หากว่าภาพชุดนี้เกิดประโยชน์ต่อผู้ที่ได้ชมบ้างก็ถือเป็นคุณความดีของผู้ที่ส่งเสริมเผยแพร่และอนุรักษ์ศิลปะมวยไทยทุกๆ ท่าน

วรพจน์ แวหะยี

มีนาคม 2546



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
คำนำ	ค
สารบัญ	ง
<b>บทที่1 ภาพถ่ายสารคดี (Documentary Photography)</b>	
-บทนำ	1
- ภาพถ่าย	3
- สารคดี	4
-ตัวอย่างภาพถ่ายสารคดี	5
-เหตุผลในการเลือกใช้ภาพขาวดำ	6
- ประวัติมวยไชยา	6
<b>บทที่2 แนวทางการดำเนินงาน</b>	
- การทำข้อมูลเบื้องต้น	10
<b>บทที่3 วิเคราะห์ และสรุปข้อมูลเพื่อแนวทางการออกแบบครั้งที่1</b>	
- หมวดหมู่ของภาพ	11
- การทดลองครั้งที่1	11
- ภาพประกอบการทดลอง	12
- สรุปผลและข้อเสนอแนะในแบบร่างครั้งที่1	15
<b>บทที่4 วิเคราะห์ และสรุปข้อมูลเพื่อแนวทางการออกแบบครั้งที่2</b>	
- แนวทางและแบบร่าง	16
- แบบร่างครั้งที่2	16
<b>บทที่5 สร้างสรรค์ผลงาน</b>	
- อุปกรณ์ที่ใช้ในงาน	22
- กระบวนการล้างอัดภาพ	22
- ผลงานภาพถ่าย	23
- สรุปผลและข้อเสนอแนะ	38
<b>บรรณานุกรม</b>	39
<b>ประวัติผู้เขียน</b>	40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## บทที่ 1

### บทนำ

#### โครงการศึกษาเฉพาะกรณี

**หัวข้อ** โครงการถ่ายภาพสารคดีชุด “มวยไทยไชยา”

#### เบื้องหลังความเป็นมา

เนื่องจากข้าพเจ้ามีความสนใจในการศึกษาศิลปะป้องกันตัวในแขนงต่างๆ และในปัจจุบันนี้ศิลปะการต่อสู้ของไทยที่เรียกว่า “มวยไทย” ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตเป็นอันมาก บางส่วนได้สูญหายไปตามกาลเวลาแต่ก็ยังมีบางส่วนที่ได้รับการสืบสานและพัฒนาจนมีระบบการเรียนการสอนที่เป็นระบบและก็ยังรักษาเอกลักษณ์แบบของมวยดั้งเดิมได้ นั่นก็คือมวยไทยสายมวยไชยา ดังนั้นข้าพเจ้าจึงต้องการถ่ายภาพสภาวะปัจจุบันของมวยสายนี้ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการประชาสัมพันธ์และอนุรักษ์ศิลปะการป้องกันตัวที่ยังสมบูรณ์ที่สุดชนิดหนึ่งของชาติไทย

#### ประเด็นศึกษา

- ศึกษาแนวทางการถ่ายภาพเชิงสารคดีโดยการจัดถ่ายในสถานที่ ที่ใช้จริง
- ศึกษาตัวแปรต่างๆ ปัญหาและข้อมูลเบื้องต้นของมวยไชยา

#### ขอบเขตโครงการ

ภาพถ่ายขาวดำขนาด 8 X 10 นิ้ว โดยแบ่งตามหมวดหมู่

- บุคลากร ผู้สอน และ ผู้เรียน จำนวน 3 ภาพ
- ประเพณี พิธีกรรม และอุปกรณ์ จำนวน 4 ภาพ
- รูปแบบการฝึก และ สถานที่ฝึก จำนวน 4 ภาพ
- แม่ไม้และลูกไม้ที่แตกต่างออกไปจากกีฬามวยไทย จำนวน 4 ภาพ

#### แนวทางการดำเนินงาน

1. ศึกษาหัวข้อพิจารณา เหตุผล ข้อมูลฐาน
2. Research ข้อมูลของมวยและรายละเอียดปลีกย่อย
3. Sketch ภาพงานที่จะถ่าย
4. ทำงานถ่ายภาพโดยนำความรู้และข้อมูลที่ศึกษามาใช้ในการถ่ายภาพ
5. นำเสนอผลงานสำเร็จ และงานส่วนเอกสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



## ภาพถ่าย

### PHOTOGRAPHY

**J.E.W sherschel** เป็นผู้ตั้งชื่อเป็นคนแรก (ค.ศ. 1837)มาจากภาษากรีก2คำรวมกันคือคำว่า photoที่แปลว่าแสงสว่างและคำว่า grapho ที่แปลว่า การเขียน

-ความรู้ว่าด้วยการผลิตภาพถ่ายหรือกระบวนการใดๆ ที่ทำให้เกิดภาพถาวรขึ้นบนวัสดุไวแสงด้วยการทำให้วัสดุไวแสงนั้นเกิดแสงสว่างหรือรังสีอุลตราไวโอเล็ตที่ตาคนมองไม่เห็นและล้างด้วยน้ำยาซึ่งมีสูตรเฉพาะ หรือด้วยกรรมวิธีใดๆ อันทำให้เกิดภาพขึ้นหรือการบันทึกภาพ โดยเครื่องมือหรือวิธีการอย่างอื่น

แบ่งออกเป็น4ประเภทใหญ่ๆ

1. ภาพถ่ายข่าว(News photography) หลักการความคิดที่ถ่ายภาพเหมือนจริง เล่าเรื่องราวสามารถใช้เป็นงานศิลปะได้
2. ภาพถ่ายสารคดี(Documentary photography) เป็นการบันทึกภาพตามความเป็นไปของสังคมหรือสิ่งอื่นๆที่ต่อไปจะเป็นประวัติศาสตร์
3. ภาพถ่ายคนเหมือน(Portrait photography) ภาพถ่ายบุคคลที่ตั้งเอาบุคลิกของบุคคลนั้นออกมา
4. ภาพถ่ายหุ่นนิ่ง( Still life photography) ภาพถ่ายสิ่งของที่อยู่นิ่งๆ ที่ถูกจัดวางอยู่ที่ใดที่หนึ่งซึ่งอาจจะมีจุดประสงค์เพื่อการค้า หรือเป็นงานส่วนตัวก็ได้



## สารคดี

สารคดี “DOCUMENTARY” ที่มีอยู่จะจัดอยู่ในเรื่องของชีวิตคน การเดินทางท่องเที่ยว สารคดีเชิงโฆษณา (Propaganda Tradition) สารคดีที่ดีเราควรจะเป็นภาพที่ชัดเจน สามารถติดตามได้ และมีอารมณ์ร่วมกับสารคดีนั้นๆ

“Real Life” ชีวิตจริงจะเป็นตัวผลักดันให้สารคดีเด่นชัดขึ้นทั้งในเรื่องของภาพ การนำเสนอ มุมมอง แนวความคิด ที่สำคัญ

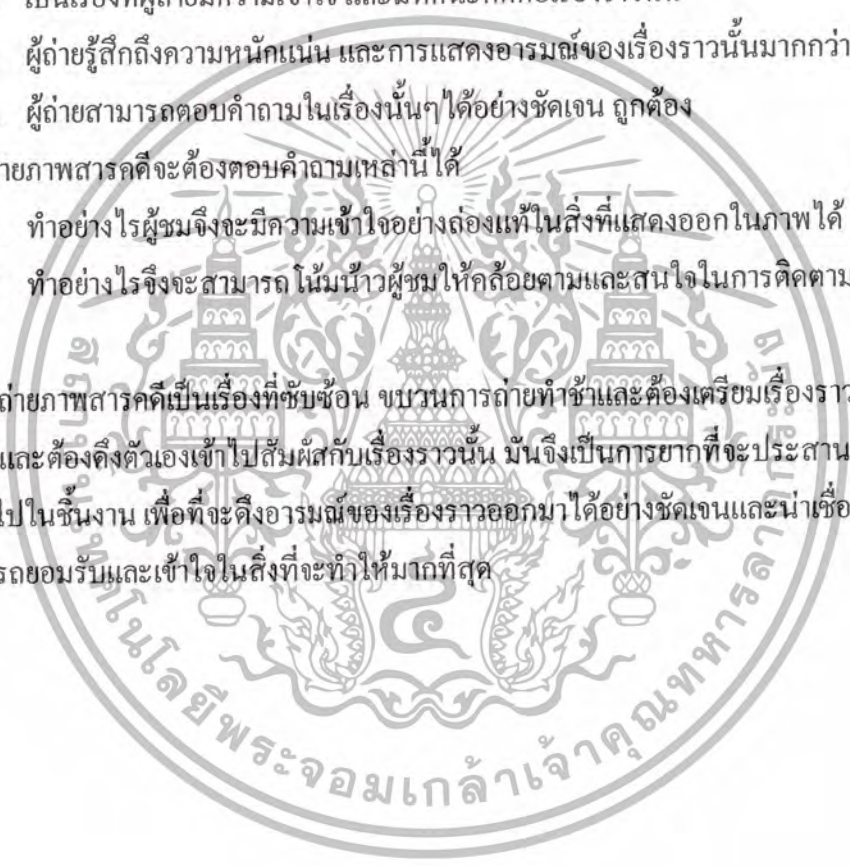
การเลือกหัวข้อที่จะทำสารคดีสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงคือ

1. เป็นเรื่องที่คุณถ่ายมีความเข้าใจ และมีทัศนคติต่อเรื่องราวนั้น
2. ผู้ถ่ายรู้สึกถึงความหนักแน่น และการแสดงอารมณ์ของเรื่องราวนั้นมากกว่าเรื่องอื่นๆ
3. ผู้ถ่ายสามารถตอบคำถามในเรื่องนั้นๆ ได้อย่างชัดเจน ถูกต้อง

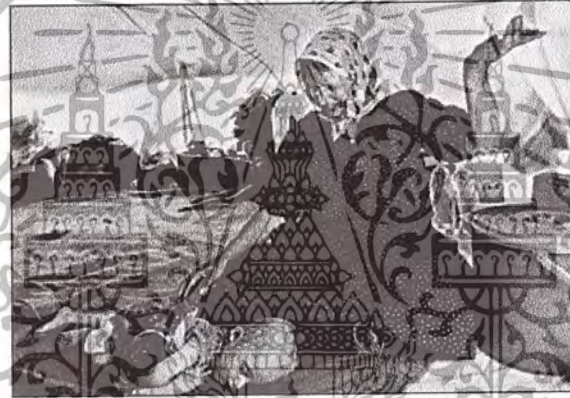
ผู้ถ่ายภาพสารคดีจะต้องตอบคำถามเหล่านี้ได้

1. ทำอย่างไรผู้ชมจึงจะมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในสิ่งที่แสดงออกในภาพได้
2. ทำอย่างไรจึงจะสามารถโน้มน้าวผู้ชมให้คล้อยตามและสนใจในการติดตามเรื่องได้

เพราะการถ่ายภาพสารคดีเป็นเรื่องที่ซับซ้อน ขบวนการถ่ายทำช้าและต้องเตรียมเรื่องราวที่อยากรู้ อยากรู้อยากเห็น และต้องดึงตัวเองเข้าไปสัมผัสกับเรื่องราว นั้นจึงเป็นการยากที่จะประสานความเป็นตัวเองเข้าไปในงาน เพื่อที่จะดึงอารมณ์ของเรื่องราวออกมาได้อย่างชัดเจนและน่าเชื่อถือ ผู้ถ่ายต้องสามารถยอมรับและเข้าใจในสิ่งที่จะทำให้มากที่สุด



## ตัวอย่างภาพถ่ายสารคดี



ภาพถ่ายตัวอย่าง โดย **Sebastio Salgado**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## เหตุผลในการเลือกใช้ภาพขาวดำ

ในการถ่ายภาพสารคดี จะต้องถ่ายภาพในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งไม่สามารถควบคุมโทนสีในภาพได้ ถ้ามีสีมาแยงความสนใจจะทำให้ภาพถูกเรื่องของสีสันมาแข่งขัน ทำให้อารมณ์ภาพเปลี่ยนไปหรือเบี่ยงเบนความสนใจไปจากประเด็นการถ่ายภาพสารคดี ซึ่งการใช้ภาพขาวดำไม่ก่อปัญหา ในจุดนี้ ทั้งยังเหมาะสมกับความต้องการที่จะแสดงให้เห็นถึงความขลัง ของเรื่องราวได้เป็นอย่างดี

## ประวัติมวยไชยา

**เมืองไชยา (พุมเรียง)** เมืองหน้าด่าน ในการค้าขายและการรบทางฝ่ายใต้และยังเป็นเขตอิทธิพลของไทยนับแต่สมัยอยุธยารุ่งเรืองมาช้านาน ในเมืองไชยาจะมีการจัดตั้ง กองมวยขึ้นหลายกอง จนถึงยุคศตวรรษที่ ๑๖ พระบรมราชาไชยา ๗ จัดสร้าง โดย ผู้ที่เป็นเจ้าเมืองไชยาและครุมวย คือพระยาวชิรยศยารักษ์ (เจ้า ศรียาภัย) มีกองมวยที่สำคัญอยู่ ๔ กอง คือกองมวยพุมเรียง กองมวยบ้านเวียง กองมวยปากท่อ กองมวยบ้านห่ม ในแต่ละกองจะมีนายกอง ๑ คน กองมวย จะได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ เช่น ได้รับการยกเว้นภาษีรัฐูประการ จะไม่ถูกเกณฑ์แรงงาน แต่คนในกองมวยจะต้องหมั่นฝึกซ้อมมิให้ขาด เมื่อทางการเรียกให้ไปตีมวยที่ใดจะต้องพร้อมเสมอ และยังจะได้รับเบี้ยเลี้ยงทุกวันที่ไปตีมวย ตามความสำคัญของแต่ละนัด ผู้ใดที่ย่อหย่อนในการฝึกซ้อมจะถูก นายกอง คัดชื่อออกและเสียสิทธิที่ได้รับไปด้วย

**พ่อท่านมา** มวยไชยาเป็นมวยชั้นสูงที่เคยสอนอยู่ในราชสำนัก ตามหลักฐานปรากฏว่า “มวยไชยา” ปฐมมวยไชยา คือ “พ่อท่านมา เจ้าอาวาสแห่งวัดทุ่งจับช้าง ตำบลพุมเรียง” ท่านเป็นครุมวยใหญ่ในสมัยกรุงรัตน โกสินทร์ ช่วงประมาณ รัชกาล ที่ 1 – 2 แต่ด้วยเหตุผลกลใดไม่ทราบชัด (บางกระแสว่าท่านเป็นขุนศึก, บางกระแสว่าท่าน คือเจ้าขุนเมืองมา สมัยวังหลังวังหน้าแย่งชิงอำนาจเพื่อเป็นใหญ่ ท่านต้องการยึดอำนาจแต่กระการ ไม่สำเร็จ) ท่านจึงหนีไปอยู่ที่ ตำบลพุมเรียง อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ต่อมาท่านบวชเป็นพระภิกษุที่วัดทุ่งจับช้าง และได้เป็นเจ้าอาวาส ซึ่งตรงกับสมัยท่านพระยาวชิรยศยารักษ์ (เจ้า ศรียาภัย) เป็นเจ้าเมืองไชยา ท่านพ่อมาท่านเก่งทั้งทางด้านกฤษฎาภินิหารและวิชาการต่อสู้เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะวิชามวยไทยโบราณในเรื่องเล่ากล่าวขานถึงความเก่งกล้าทางด้านอาคมขลังของท่านว่า ที่ตำบลพุมเรียงมีโจลงช้างป่ามาอาละวาดทำลายพืชไร่ของชาวบ้านเป็นประจำสร้างความเดือดร้อนให้กับชาวบ้านเป็นอย่างมาก ท่านจึงเสกกะลามะพร้าวครอบจับช้างและทำพิธีทางอาคมปราบจนช้างป่าไม่มาอาละวาดอีกเลยชาวบ้านจึงได้สร้างวัดขึ้นที่ท้องทุ่งแห่งนั้นและขนานนามวัดนั้นว่า “วัดทุ่งจับช้าง” โดยมีท่านพ่อมาเป็นเจ้าอาวาส (ปัจจุบันเป็นวัดร้าง คงเหลือแต่ รูปบรรจุอัฐิพ่อท่านมา ปรมาจารย์มวยไชยาผู้มากด้วยกฤษฎาภินิหาร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**มวยไชยา** เมืองไชยาเป็นเมืองหน้าด่าน ต้องรบกับพม่าข้าศึกอยู่เป็นประจำ พ่อท่านมา จึงได้สอนวิชามวยวิชาการรบให้กับชายฉกรรจ์แห่งเมืองไชยา ท่านอาจารย์เขตร ศรียาภัย เล่าไว้ว่า ทำอย่างสามชุก อันเป็นท่าแม่ไม้มวยไทยโบราณของหลวงวิศาล ธรรมกร (อิน สารีบุตร) อาจารย์โรงเรียนสวนกุหลาบ ฯ พ.ศ.๒๔๖๔ ซึ่งเป็นศิษย์เอกของ พระไชยโชคชกชนะ (อิน) และขุนสรรพากร (ครูแสงดาบ) ครูมวยครูดาบของ ร.๕ นั้นกระชั้นรัศมีที่สุดในบรรดามวยไทยโบราณด้วยกันนั้นก็เป็นแบบเดียวกันกับทำอย่างสามชุกของ “พ่อท่านมา” ครูมวยแห่งเมืองไชยา ท่านจึงนับเป็นต้นสายของมวยไชยา มรดกอันล้ำค่าของคนไทยทุกคน

**พระยาวชิ สัตยารักษ์ (ข้า ศรียาภัย)** ท่านเป็นเจ้าของเมืองไชยา เจ้าเมืองชุม และเจ้าเมืองกาญจนดิษฐ์ เป็นผู้นำในการปราบอั้งยี่ทางตอนใต้อย่างราบคาบ จนได้รับฉายาว่า “พระยาดับเหล็ก” ลูกศิษย์ของพ่อท่านมาคนแรกคือ เจ้าเมืองไชยานั่นเอง ซึ่งต่อมาท่านเจ้าเมืองได้ฝึกปรีดลูกศิษย์เก่งๆ ไว้หลายท่าน และเมื่อสมัยรัชกาลที่ 5 ในงานพระเมรุกรมขุนมรุพงศ์ศิริพัฒน์ ณ ท้องทุ่งพระเมรุด้านป้อมเผด็จัดศกร ท่านได้พานายปล่อง จำนวนทอง มาตีมวยต่อหน้าพระที่นั่ง นายปล่องได้แสดงฝีมือลายมือ โดยใช้ท่าเสือลากหาง กระโจนเข้าทุ่มทับจับหัก นักมวยฝีมือดีจากโคราช จนพ่ายแพ้ไป จนได้รับพระราชทานยศดาบรราศศักดิ์ “ให้เป็นหมื่นมวยมีชื่อ” เป็นเกียรติประวัติให้แก่วงศ์ตระกูลและเมืองไชยา และเป็นผู้ทำให้มวยไชยาเป็นรู้จักกันทั้งประเทศ

**อาจารย์เขตร ศรียาภัย** เป็นบุตรชายของท่านเจ้าเมืองไชยา พระยาวชิ สัตยารักษ์ (ข้า ศรียาภัย) ได้ฝึกมวยตั้งแต่อายุ ๘ ขวบ กับบิดา, ครูกลัด ศรียาภัย (อา), หมื่นมวยมีชื่อ (นายปล่อง จำนวนทอง), ครูกลัด อินทรกลัด, ครูสอง, ครูอินทร์ ศักดิ์เดช, ครูดีดกาญจนากร, ครูสุกเอนตรประไพ, ครูวัน ผลพฤษยา, อาจารย์ ม.จ. วิบูลสวัสดิวงศ์ สวัสดิกุล, และอาจารย์หลวงวิศาล ธรรมกร ซึ่งเป็นครูเก่งๆ ในงานเจ้าเมืองชุมพ่อ ถึง ๑๑ ท่าน และเมื่อเข้ากรุงเทพฯ ท่านฝากตัวเป็นศิษย์ อาจารย์กิมเส็ง ทวีสิทธิ์ อาจารย์ผู้กระเดื่องเลื่องลือในวิชามวยไทยโบราณ และวิชากระบี่ กระบอง (รวมความแล้วท่านมีอาจารย์ทางมวยอย่างเป็นทางการถึง ๑๒ ท่าน)

อาจารย์เขตร ฯ ท่านเป็นผู้ร่วมก่อตั้ง สนามมวยธรรมศาสตร์ และเป็นครูมวยสอนอยู่ที่ธรรมศาสตร์ อีกทั้งเป็นผู้จัดการ สนามมวยลุมพินียุคแรกๆ ท่านได้ถ่ายทอดความรู้เรื่องมวยไทยโบราณสายไชยาและสาย อาจารย์กิมเส็ง ฯ ให้แก่ นิสิตนักศึกษา ประชาชน อีกทั้งยังเขียนบทความเรื่องมวยคาดเชือกยุค ร.๖ (หนังสือฟ้าเมืองไทย ปี ๑๔ ถึง ๑๖) และบทความทางวิชาการอีกมากมาย จนได้รับการยกยอกให้ท่านเป็น “ปรมาจารย์มวยไทย”

**ครูทอง เชื้อไชย (ทองหล่อ ยาและ)** และวิชาอันสุดยอดได้ถ่ายทอดมาให้คุณครูทองหล่อ ยาและ (ทอง เชื้อไชยา) และเป็นศิษย์เพียงคนเดียวที่อาจารย์ เขตร ฯ ได้ตั้งค่ายมวยให้ โดยให้ใช้ชื่อว่า “ค่ายมวยไชยารัตน์” และนอกจากนั้นท่าน อ.เขตร ฯ ยังกรุณาถ่ายทอดวิชาครู (วิธีการสอน) ให้แก่ครูทอง ฯ อีกด้วย

ครูทอง ฯ ได้ถ่ายทอดวิชามวยทั้งมวยไทย และมวยสากล ตามสถานที่ต่าง ๆ อาทิเช่น ชมรมอาวุธไทย มหาวิทยาลัยราม ฯ , จุฬา ฯ ตั้งแต่ปี ๒๕๒๖ จนถึงปี พ.ศ.๒๕๓๗ จึงได้หยุดพักอยู่กับบ้านที่ ทับช้าง ด้วยโรคประจำตัว ฯ แม้กระนั้นก็ยังยังมีประชาชนผู้สนใจในวิชามวยไชยาเดินทางไปหาท่านเพื่อขอความรู้จากท่านจวบจนวาระสุดท้ายของชีวิต ปัจจุบันก็มีศิษย์ จากมหาวิทยาลัยทั้งสอง ยังคงช่วยกันทำงานเผยแพร่และอนุรักษ์ศิลปะการต่อสู้ของไทยนี้สืบไป

**ครูแปรง** เป็นศิษย์เอกของครูทอง ฯ โดยเริ่มเรียนกับครู ฯ เมื่อปี ๒๕๒๕ และเป็นผู้ช่วยครูทอง ฯ สอนมวยไชยามาตลอด ในสมัยท่านมีชีวิตอยู่โดยได้เดินทางไปสอนและสาธิตมวยไชยาอยู่ที่ต่าง ๆ นอกจากได้ฝึก และทำการสอน วิชามวยไชยามาถึง ๒๐ ปีแล้ว (ปี ๒๕๒๕ - ๒๕๔๕) ครูแปรงยังได้ฝึกฝนศึกษาวิชาการกระบี่กระบองอีกหลายสำนัก (สำนักดาบที่มีลีลาคล้ายมวยไชยาคือ สำนักอาญาพนาพรเสว) และมีความห่วงใย ห่วงแทน กลัวว่าวิชาอันสุดยอด ของบรรพบุรุษกำลังจะสูญหาย สาบสูญ ไปจากประเทศไทย จึง ได้ทำการสอนเผยแพร่วิชาดังกล่าวต่อลูกบุตร กุลธิดา ของประชาชนคนไทยตลอดมา แต่ที่น่าเสียดายเป็นอย่างมากที่วิชาดังกล่าวขาดการเหลียวแล ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนอย่างจริงจัง มีแต่ลำพังตัวเองกับกลุ่มลูกศิษย์เพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ทำความปธานอยู่ และจะทำอยู่อย่างต่อเนื่องตลอดไป

วิชาการต่อสู้ของชาติไทย ไม่น้อยหน้าชาติใด ๆ ในโลกนี้ มวยไทยโบราณ โดยเฉพาะ “มวยไชยา” นอกจากจะมีกรใช้วิธีะทุก ๆ อย่าง เป็นอวัยวะ อย่างชาญฉลาดแล้ว ยังมีการล้มลูกศรูกศราน , กอดรัดพิศเหวี่ยง , พุ่มทับจับหัก , ประกบประกับจับรั้งเข้าข้างหลังคัด ก้านคอ ฯ และที่สำคัญที่ขาดไม่ได้คือการเหวี่ยง ย่าง ยก เข็อง , ถดถอยเหาะ เหวี ยังมีกลมวย กลยุทธ์อีกมากมายในมวยไชยาที่คนไทยไม่เคยรู้และกำลังจะหายไปจากการถ่ายทอด อีกทั้งการต่อสู้ด้วยอาวุธของไทยที่เคยปกป้องบ้านเมืองไทยจนเป็นประเทศราชไม่เป็นเมืองขึ้นของชนชาติใด ๆ ทุกวันนี้มีแต่ชาวต่างชาติเท่านั้นที่แสวงหาและมาเรียนกับครูแปรง ถ้าคนไทยไม่สนใจสักวันหนึ่งไม่ไกลจากนี้ คนไทยคงต้องเรียนมวยไทยและกระบี่กระบอง จากฝรั่งเพราะคนไทยชอบตามฝรั่ง แต่หารู้ไม่ว่าฝรั่งเที่ยวเอาของเราเองมาปรับปรุงรูปแบบแล้วยืมมาขายให้เราในราคาที่สูงลิ่วและหอบเงินไทยออกนอกประเทศไป คงหายากจากจิตใจของชาวต่างชาติที่จะสอนแบบ วิทยาทานเหมือนคนไทย แล้วถึงวันนั้นเราท่านทั้งหลายคงจะนั่งกอดเข้าเช็ดน้ำตาตัวเอง

มวยไทยโบราณและวิชาการกระบี่กระบองของไทย ฝึกได้ทั้งเด็กผู้ใหญ่ (๑๐ - ๖๐ ปีหรืออาจน้อยกว่า—มากกว่า แล้วแต่สภาพร่างกาย) และฝึกได้ทั้งหญิงและชายและไม่ว่าหญิงไม่ชาย เป็นการออกกำลังกายอย่างไม่หักโหม ค่อยเป็นค่อยไป เป็นการฝึกการจัดระเบียบของร่างกายพร้อมควบคุมไปกับการควบคุมจิตใจให้มีสมาธิและมีสติคอยกำกับเมื่อฝึกดีแล้วผู้ฝึกจะเปรียบเสมือน “เหมือนลูกทุเรียน ที่มีหนามแหลมคมอยู่รอบตัว” ยกที่ผู้อื่นจะทำร้ายได้ ฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มวยไทยโบราณและวิชาการกระบี่กระบองของไทย เดิมที่มีอยู่ในระดับเจ้านายชั้นสูง พระมหากษัตริย์ทุกพระองค์ ขุนศึกทุกท่าน ขุนนางทั้งหลาย ล้วนเจนจัดวิชาการรบและการต่อสู้ ด้วยมือเปล่าที่เรียกว่า “มวยไทยโบราณ” นี้แทบทั้งสิ้น อาทิเช่น พระเจ้าเสือ ในสมัยกรุงศรีอยุธยา พระเจ้าตากสินมหาราช พระยาพิชัยดาบหัก และนายขนมต้ม เป็นต้น และยังมีอีกหลายท่านในหลาย ยุคหลายสมัยที่ไม่อาจกล่าวถึงได้หมดสิ้น ขุนศึกหนึ่งคน สามารถสู้กับข้าศึกได้เป็นร้อย เพราะท่าน เหล่านั้นเจนจัดในวิชาการรบของไทยทั้งสิ้น มิได้กล่าวเกินความจริง แต่อย่างใด ซึ่งเมื่อท่านเป็นบิ๊อ หน่ยราชการ ปลอดภัยกลับสู่มาตุภูมิ และอดไม่ได้ที่จะถ่ายทอดให้ลูกหลาน และเมื่อมีศึก สงครามก็ได้มีการฝึกฝนวิชาการรบให้กับชายฉกรรจ์เพื่อปกป้องหมู่บ้านและรับใช้ประเทศชาติ วิชาการเหล่านี้จึงถ่ายทอดมาถึงสามัญชนมากบ้างน้อยบ้างตามความสามารถของผู้สอนและตามแต่ สถานการณ์ต่างๆ จะอำนวย เราจึงควรภาคภูมิใจที่มีโอกาสได้ฝึกฝนการต่อสู้ชั้นสูงนี้ซึ่งครั้งหนึ่ง ได้ปกป้องบ้านเมืองของเราให้รอดพ้นจากการเป็นเมืองขึ้นของประเทศอื่น



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## บทที่ 2

### การหาข้อมูลเบื้องต้น

เริ่มจากการเดินทางไปทำความรู้จักและขออนุญาตถ่ายภาพชุดนี้จาก “ครูแปรง” ที่ทำการชมรม อนุรักษ์พายุทอร์มวยไทยไชยา และได้ศึกษาประวัติของมวยไทยโบราณ ไชยาว่ามีความแตกต่างจากมวยไทยที่เป็นกีฬามวยไทยอย่างไร อีกทั้งยังได้รับคำแนะนำสาธิต ถึงกระบวนการท่าแม่ไม้ดูกลไม้ต่างๆที่เป็นเอกลักษณ์ของมวยไทยสายต่างๆอีกด้วย

สำรวจสถานที่ที่ใช้เป็นที่ถ่ายภาพ โดยใช้กล้องและเลนส์ทางยาวโฟกัสต่างกัน ในแต่ละมุมมอง ของพื้นที่ และสภาพแสงของแต่ละที่แต่ละเวลาแล้วจดบันทึกถึงเวลาที่เหมาะสมในการถ่ายในแต่ละที่ เขียนเป็นแผนผังไว้อย่างคร่าวๆ



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

### บทที่ 3

#### วิเคราะห์ และสรุปข้อมูลเพื่อแนวทางการออกแบบครั้งที่ 1 จากข้อมูลทั้งหมดสามารถแบ่งหมวดหมู่ของภาพออกได้ดังนี้

1. บุคลากร ในปัจจุบันมีการเผยแพร่ต่อบุคคลทุกเพศ ทุกวัย จึงเลือกถ่ายภาพบุคคลของผู้เรียน ทั้งชายและหญิงรวมทั้งผู้ฝึกสอน
2. ประเพณีและพิธีกรรม ได้แก่ พิธี ขึ้นครู การคาดเชือก และรูปเคารพของครูมวย
3. ระบบการเรียนการสอนและสถานที่ฝึกซ้อม ที่ไม่ได้เป็นระบบค่ายมวย
4. แม่ไม้และลูกไม้รวมไปถึงการใช้อาวุธประกอบการต่อสู้

#### ข้อมูลการทดลองครั้งที่ 1

ครั้งที่ 1 เป็นการออกไปถ่ายนอกสถานที่ โดยใช้สิ่งของต่างๆที่มีอยู่ ณ ที่นั้นทั้งหมดไม่มีการจัดสภาพแวดล้อมเพิ่มเติมแต่อย่างใด เลือกใช้มุมมองการถ่ายให้ความเหมาะสมตามสภาพแสง

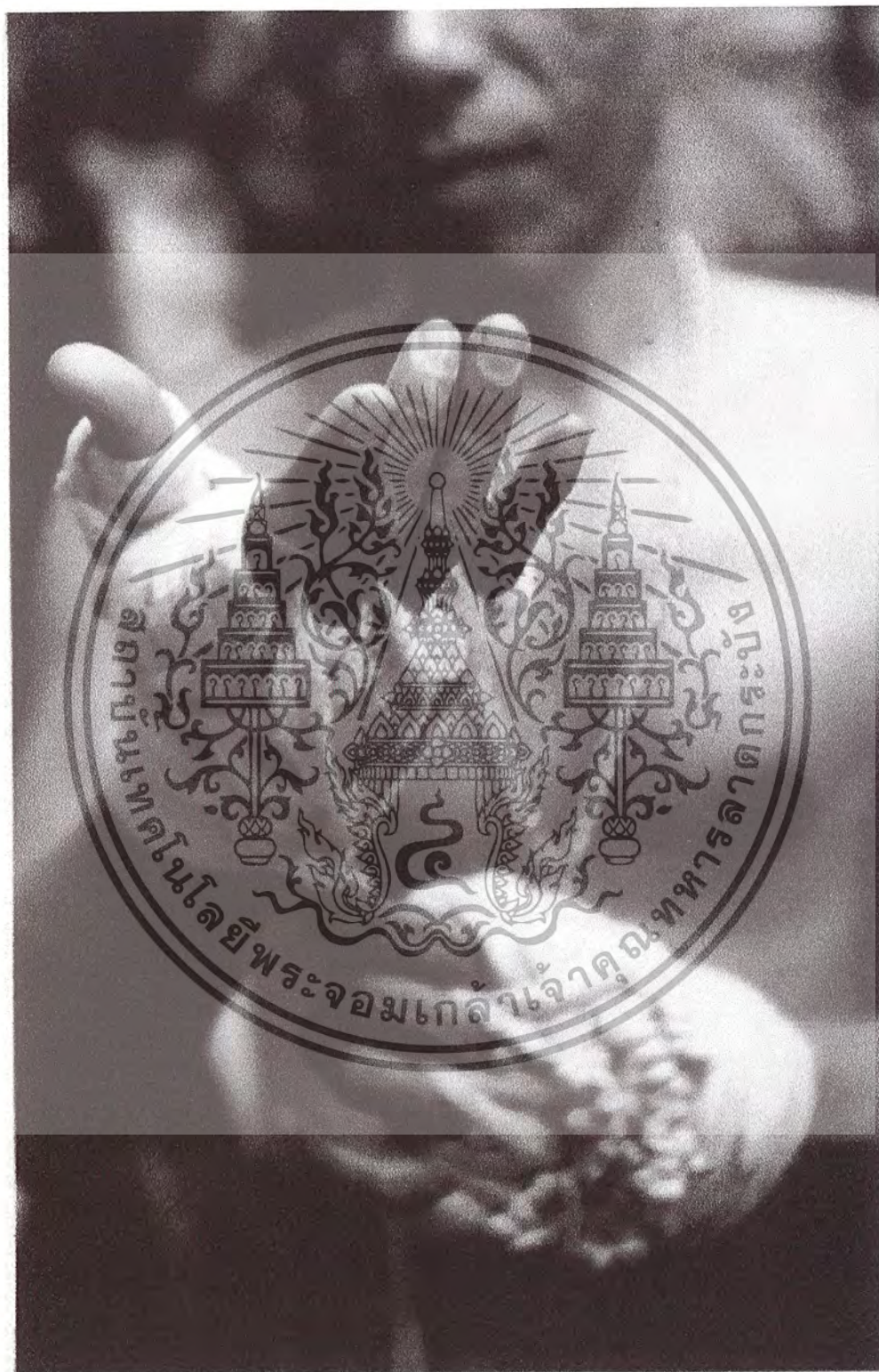


## ภาพประกอบการทดลอง1



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## ภาพประกอบการทดลอง 2



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

### ภาพประกอบการทดลอง3



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## สรุปผลและข้อเสนอแนะในแบบร่างครั้งที่1

### ข้อบกพร่องในแบบร่างครั้งที่1

องค์ประกอบอื่นๆภายในภาพรบกวนและแย่งความน่าสนใจจากจุดสนใจ เช่น ต้นไม้ในฉากหลังไม่เป็นระเบียบ ที่สำคัญคือสิ่งของที่ ไม่เหมาะสมกับเหตุการณ์ มีจังหวะของแสงที่ตกกระทบเป็นจุดๆแย่งสายตาจากจุดเด่นของภาพไป องค์ประกอบของจังหวะทำทางก็ยังไม่สมบูรณ์

### แนวทางการแก้ไข

1. จัดองค์ประกอบของภาพ โดยคำนึงถึงรายละเอียดสิ่งของประกอบมากขึ้น
2. รอช่วงจังหวะของแสงให้มีความแตกต่างกันน้อย
3. เลือกสถานที่ที่ฉากหลังรายละเอียดน้อยๆ และมีคกว่าที่จุดเด่นของภาพ
4. ใช้การเลื่อนฟิล์ม(Drive) อย่างรวดเร็ว ในการถ่ายภาพเคลื่อนไหว



## บทที่ 4

### วิเคราะห์ และสรุปข้อมูลเพื่อแนวทางการออกแบบครั้งที่ 2

#### แนวทางและแบบร่าง

จากการทดลองครั้งที่ 1 การทดลองถ่ายในสถานที่จริงนั้น มีองค์ประกอบต่างๆ ในฉากหลัง แต่แต่ละสถานที่ ที่ไม่สามารถควบคุมได้แต่สามารถปรับเปลี่ยนไปตามความเหมาะสมของภาพได้ รูปแบบการออกแบบจึงไม่สามารถกำหนดแน่นอนตายตัวได้ สิ่งที่ออกแบบได้อย่างคร่าวๆ นั้นก็คือ ส่วนสำคัญของภาพ ว่าต้องการมุมมองเช่นใด องค์ประกอบอื่นๆ นั้นต้องปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์นั้นๆ

#### แนวความคิดของภาพที่ 1

ชุดพานขันครุ สิ่งสำคัญในการทำพิธีขันครุ ต้องการให้เห็นถึงรายละเอียดของการจัดพานในการทำพิธีพร้อมกับหิ้งพระที่ใช้ในการทำพิธี

#### แบบร่างภาพที่ 1

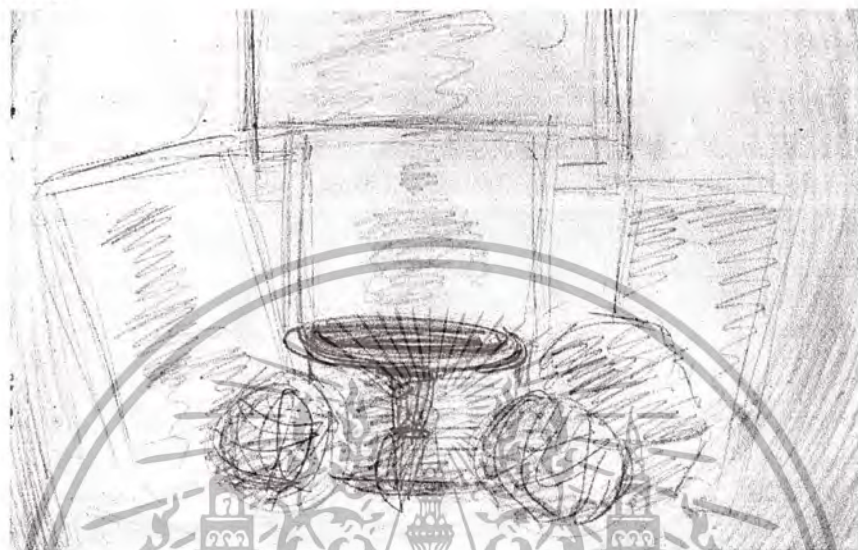


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**แนวความคิดภาพที่2**

รูปเคารพ ต้องการให้เห็นถึงความเคารพที่มีต่อบรรดาครูท่านก่อนๆ ทั้งยังแสดงถึงการสืบ  
ทอดศิลปะป้องกันตัวจากรุ่นสู่รุ่น

แบบร่างภาพที่2



**แนวความคิดของภาพที่3**

พิธีขึ้นครู แสดงถึงพิธีขึ้นครูที่มีความสำคัญต่อผู้ที่เรียนมวยอย่างยิ่งเพราะทุกคนที่จะเรียน  
ได้ต้องมีครูการที่จะให้ครูยอมรับได้ ก็ต้องผ่านพิธีขึ้นครูก่อน

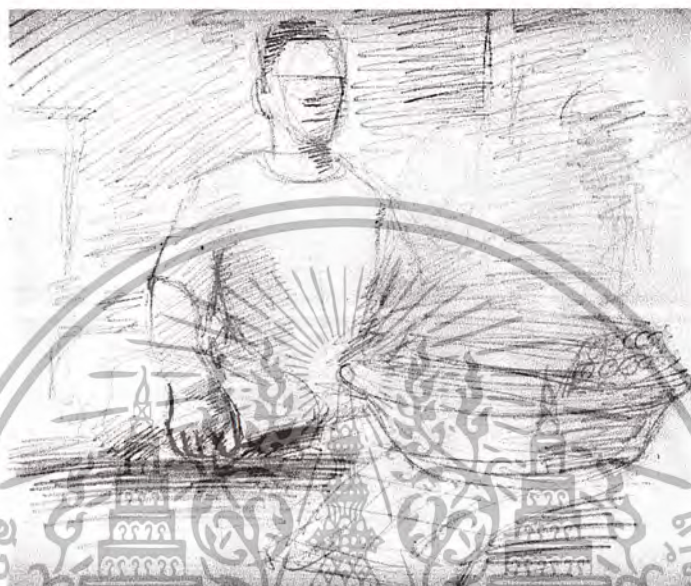
แบบร่างภาพที่3



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

#### แนวความคิดของภาพที่4

ครูแปรง แสดงถึงการแต่งกายของครูในการประกอบพิธีขึ้นครู และบุคลิกลักษณะของครู  
แบบร่างภาพที่4



#### แนวความคิดของภาพที่5

นักเรียนชาย แสดงถึงการบุคลิกและความเชื่อของผู้เรียนที่มีหลากหลาย อย่างตัวแบบคนนี้ก็มีความเชื่อในเรื่องเครื่องรางของขลัง

แบบร่างภาพที่5

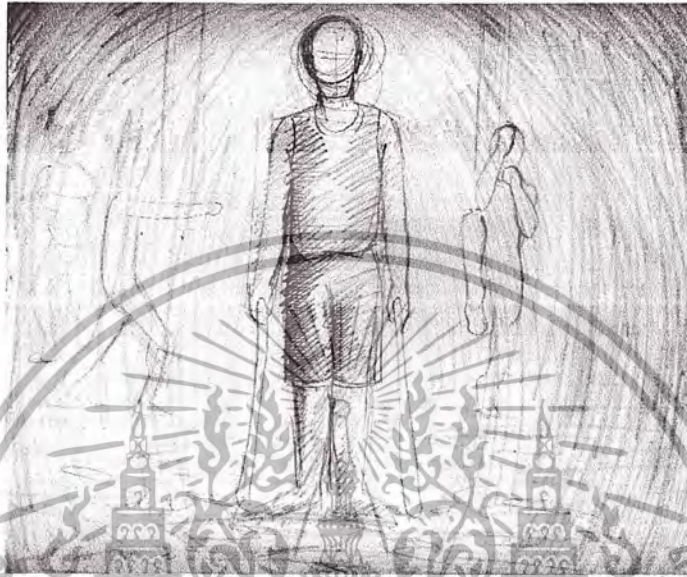


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

### แนวความคิดของภาพที่ 6

นักเรียนหญิง ปัจจุบันการเรียนมวยไม่ได้จำกัดเพศแต่เพียงเพศชายเท่านั้น ผู้หญิงก็สามารถฝึกได้ จึงถ่ายภาพ โดยมีสถานที่ฝึกเป็นฉากหลัง

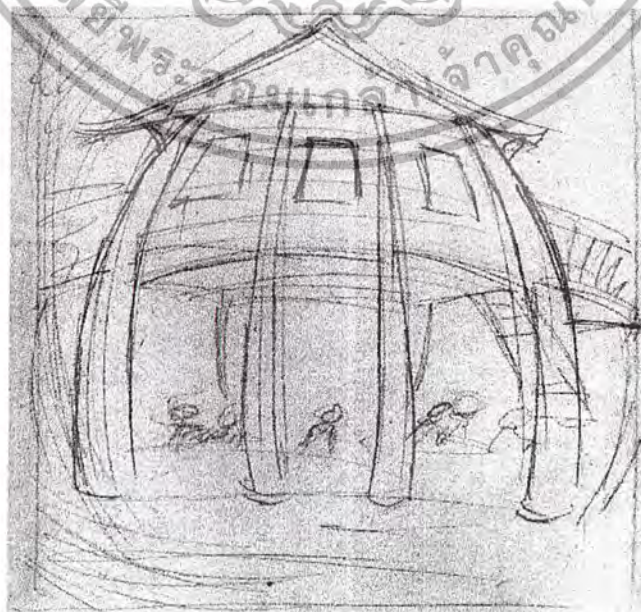
### แบบร่างภาพที่ 6



### แนวความคิดของภาพที่ 7

สถานที่สอน ต้องการถ่ายทอดบรรยากาศการเรียนการสอนที่ไม่ได้เป็นค่ายมวยอย่างกีฬามวยไทยทั่วไป

### แบบร่างภาพที่ 7

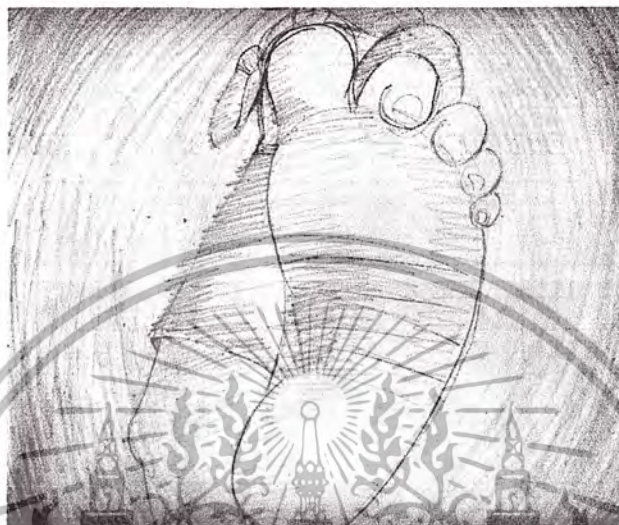


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

### แนวความคิดของภาพที่8

อย่าง3มุม ภาพนี้ต้องการแสดงให้เห็นถึงความรักของท่าที่เป็นแม่ไม้ของมวยโบราณสาย  
ไชยดั่งคำกล่าวของครูโบราณ “อย่างสามมุมคลุมแดนยักษ์”

แบบร่างภาพที่8



### แนวความคิดของภาพที่9

เหยียบชายพก รูปแบบหนึ่งการขึ้นโจมตีคู่ต่อสู้ที่เป็นเอกลักษณ์ของมวยไชยา มีการใช้จังหวะ  
นำแรงของคู่ต่อสู้เข้าทำลายพร้อมกับย้ายตำแหน่งจากจุดที่เสียเปรียบ

แบบร่างภาพที่9



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

### แนวความคิดของภาพที่10

คาบคู้ ภาพนี้ต้องการแสดงให้เห็นถึงการใช้คาบคู้ ที่จะมีโครงสร้างคล้ายเกราะป้องกันตัว เป็นทรงกลมเมื่อร้ายรำกระบวนคาบคู้ต่อสู้

แบบร่างภาพที่10



### แนวความคิดของภาพที่11

ไม้ศอก ภาพนี้ต้องการแสดงการใช้อาวุธช่วงสั้นที่เรียกว่า “ไม้ศอก” เมื่อรับการโจมตีจากอาวุธที่มีระยะโจมตียาวกว่าเช่น พลอง

แบบร่างภาพที่11



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## บทที่ 5 การสร้างสรรค์ผลงาน

### อุปกรณ์ที่ใช้ในงาน

1. body 2 ตัว CANON EOS 50 และ EOS 630
- 2.เลนส์ CANON EF 15mm.FISH EYE และ EF20-35mm
- 3.เลนส์ SIGMA 28-70 EX
4. แฟลช FLASH CANON 550EX
5. ขาตั้งกล้อง SLICK 500DX
6. FILM KODAK T-MAX 400

การใช้ BODY 2 ตัวก็เพื่อความรวดเร็วไม่ต้องเสียเวลาในการถอดเปลี่ยนเลนส์ไปมาทั้งยังต้องการเลื่อนฟิล์ม ต่อเนื่อง ซึ่ง BODY EOS 630 จะมีความเร็วในการเลื่อนฟิล์มมากถึง 5 เฟรมต่อวินาทีก็เหมาะต่อการถ่ายภาพที่มีลักษณะเคลื่อนไหวมากกว่า

การเลือกเลนส์ช่วงต่างๆก็เพื่อให้เหมาะกับองค์ประกอบภาพนั้นๆ บางกรณี สถานที่ถ่ายก็คับแคบไม่มีระยะทางเพื่อการถอยหลัง การใช้เลนส์มุมกว้างจึงจำเป็น และบางครั้งก็เพื่อต้องการความบิดเบือนจากทางยาวโฟกัสของเลนส์เพื่อความน่าสนใจของภาพ

การใช้ไฟแฟลช (Flash) ก็ต่อเมื่อแสงน้อยจนไม่สามารถหยุดภาพให้นิ่งได้และเพื่อสร้างประกายตาให้แบบ ส่วนการเลือกค่าไวแสงของฟิล์มก็เลือกตามสภาพแสงโดยรวมทั้งหมดบางครั้งก็มีการ PUSH เพื่อต้องการระยะเวลาการทำงานของไฟแฟลช (Flash) ที่มากขึ้น

### กระบวนการล้างอัดภาพถ่าย

ใช้การล้างอัดภาพตามปกติ (ขาวดำ) และมีเทคนิคการpush ฟิล์ม (Push Film) เพื่อเพิ่มระยะเวลาการทำงานของไฟแฟลช (Flash)

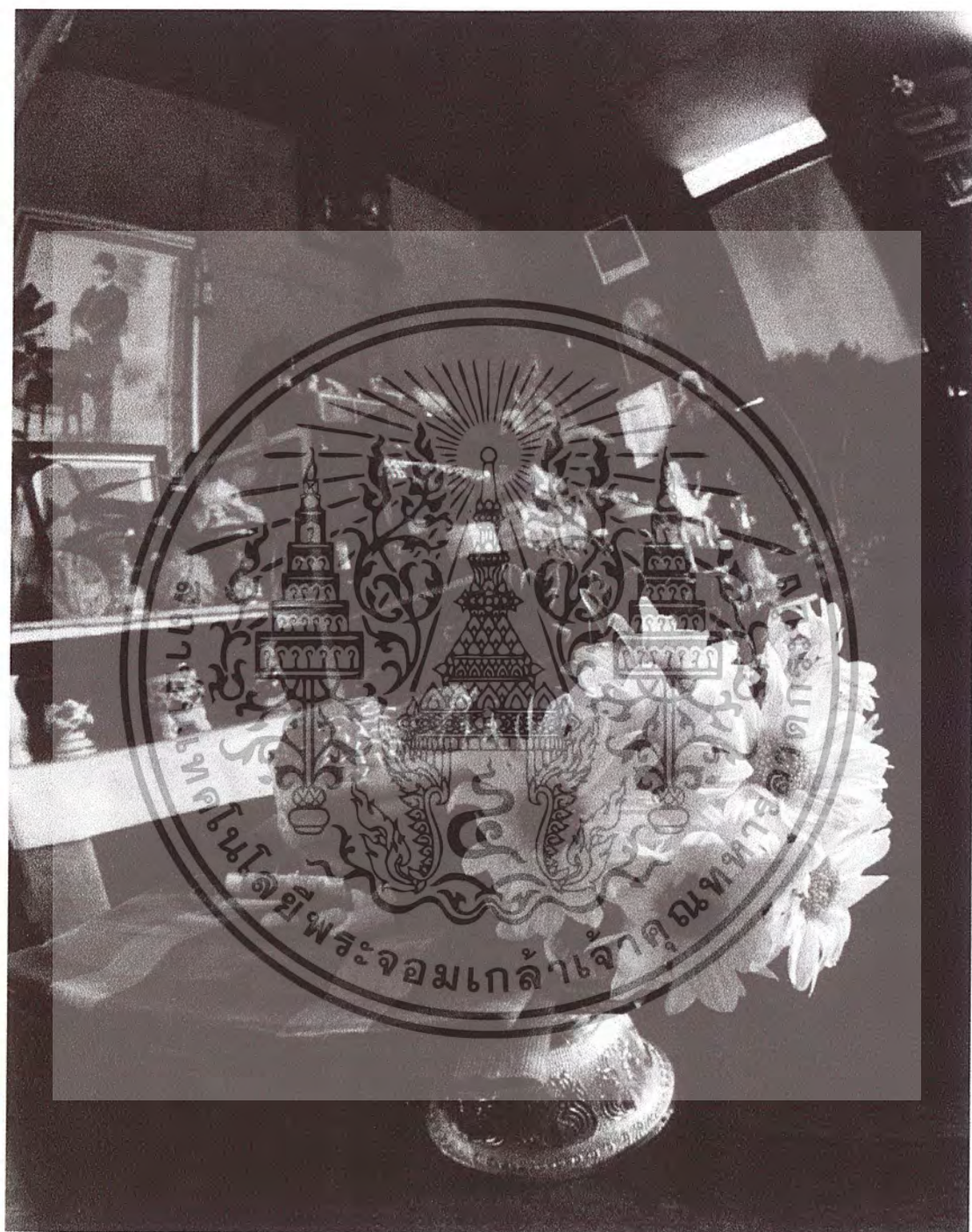
Film	Normal	Push 1 stop	Push 2 stop
kodak T-max 400	15	17	19

Develop Agfa Rodinal 1:50 20c

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

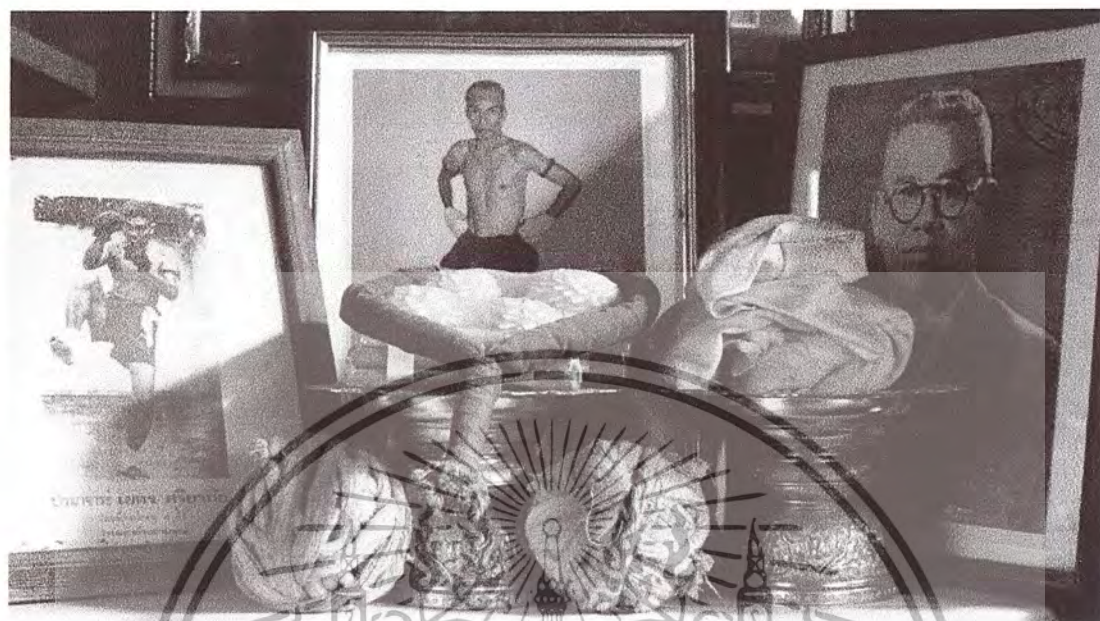
## ผลงานภาพถ่าย

## ภาพที่ 1



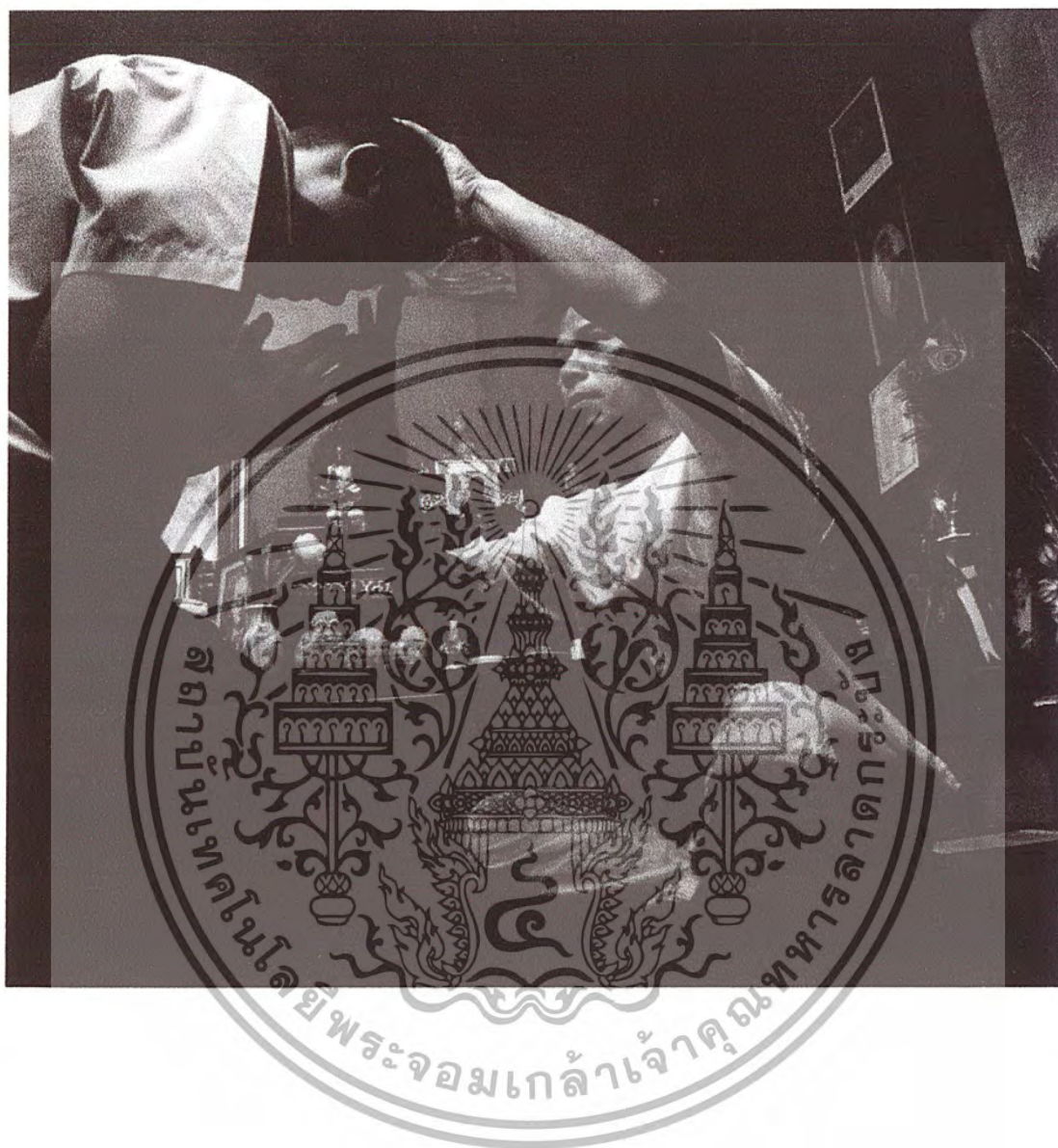
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## ภาพที่ 2



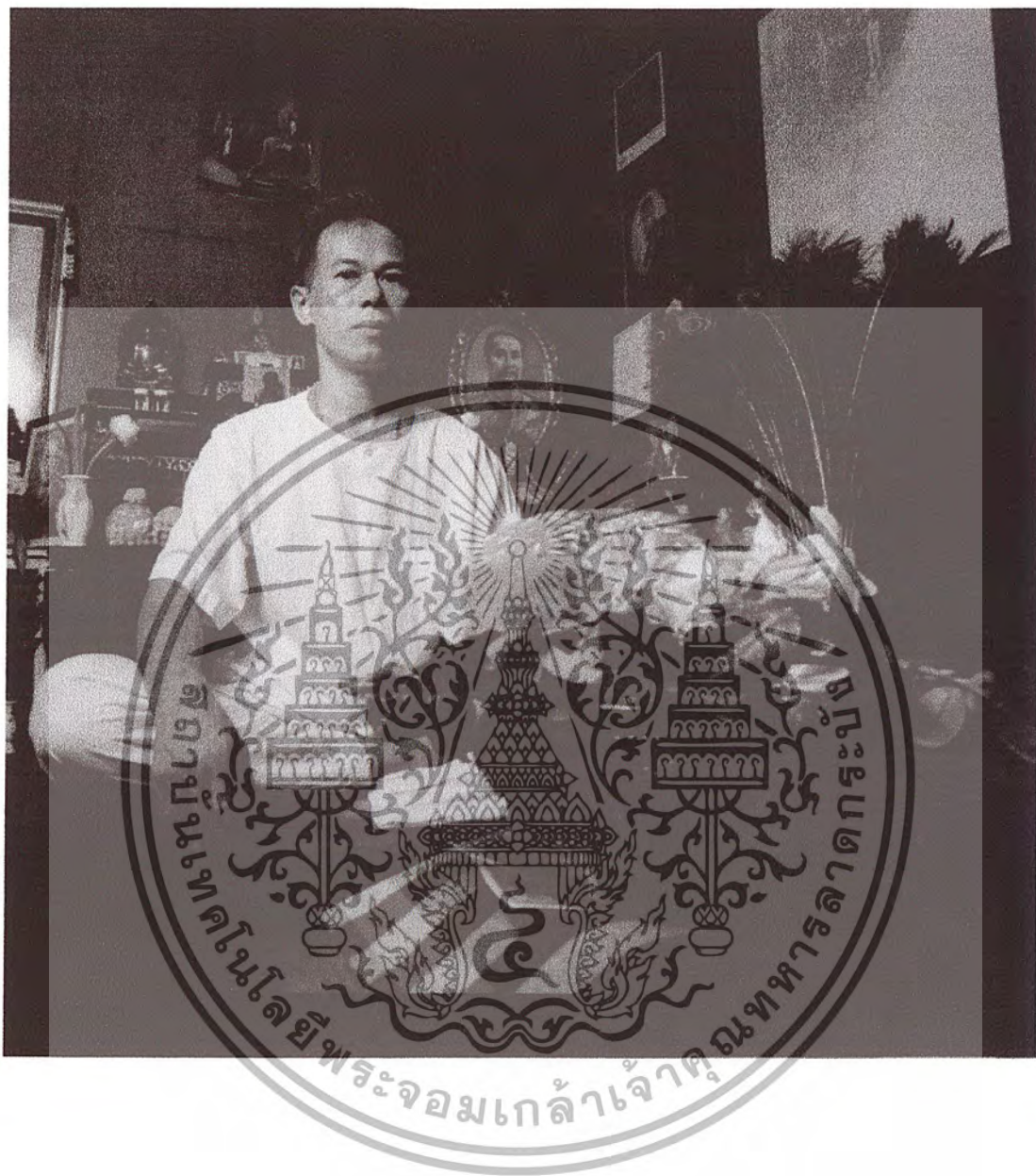
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## ภาพที่ 3



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## ภาพที่ 4



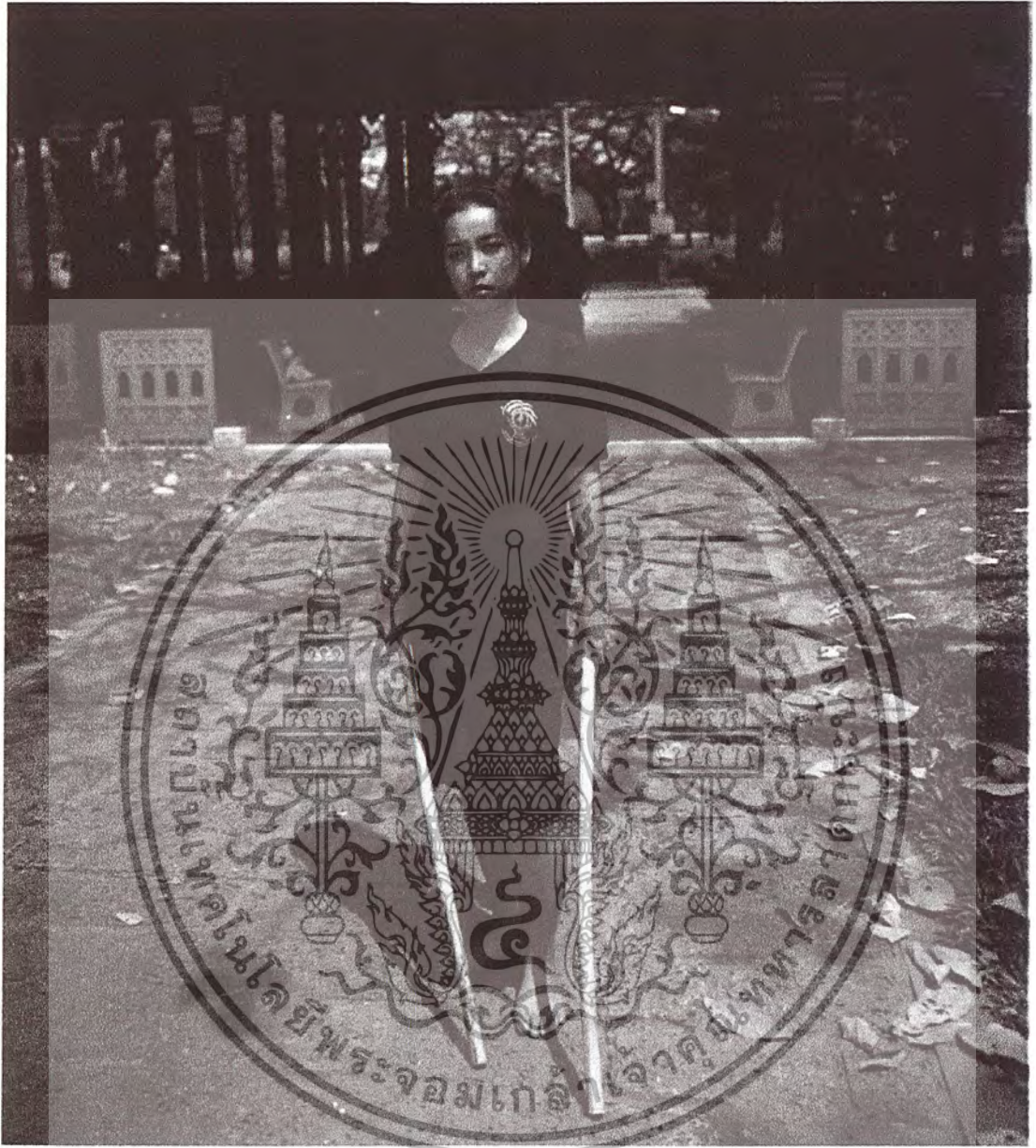
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## ภาพที่ 5



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## ภาพที่ 6



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## ภาพที่ 7



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## ภาพที่ 8



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## ภาพที่ 9



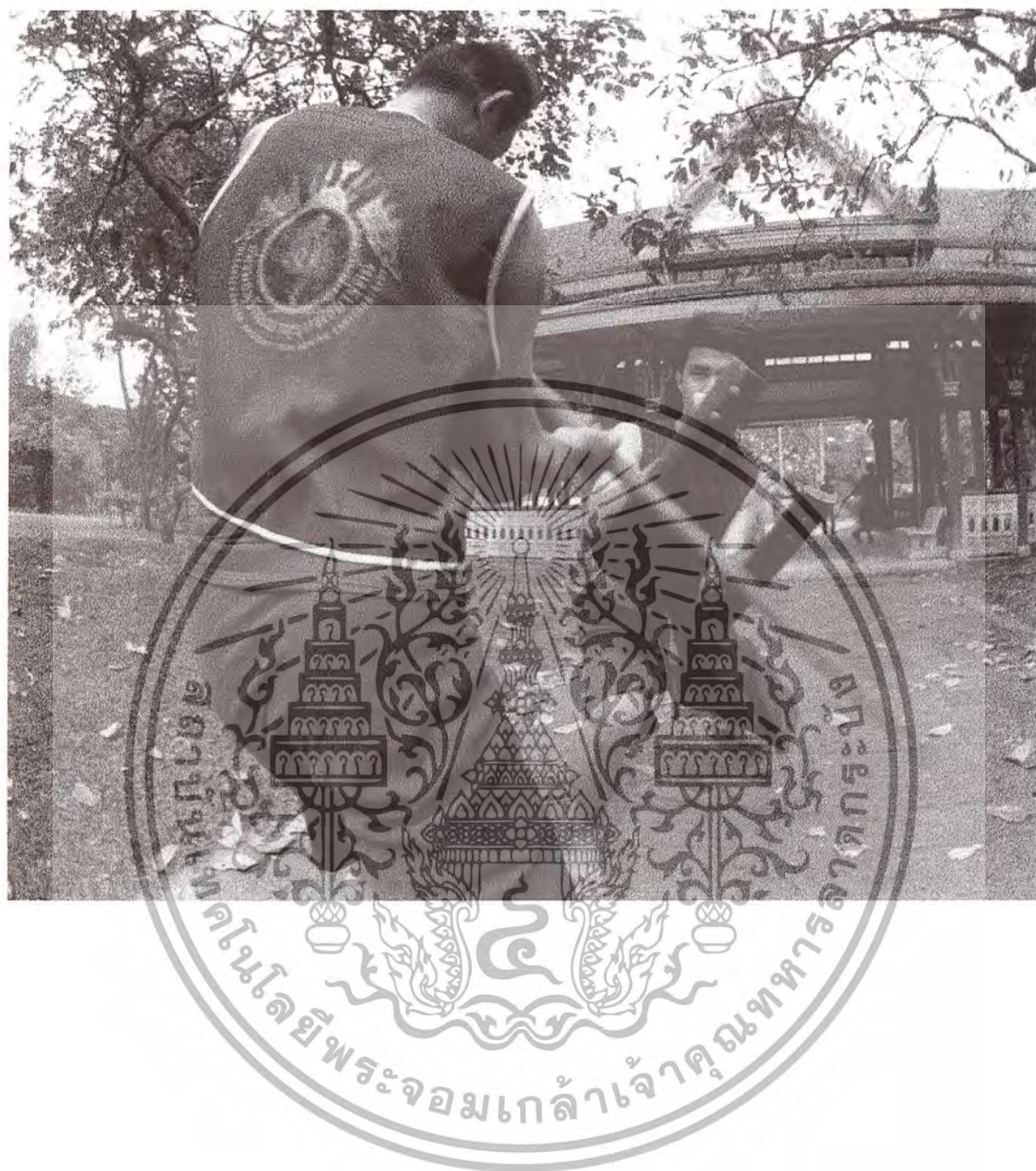
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 10



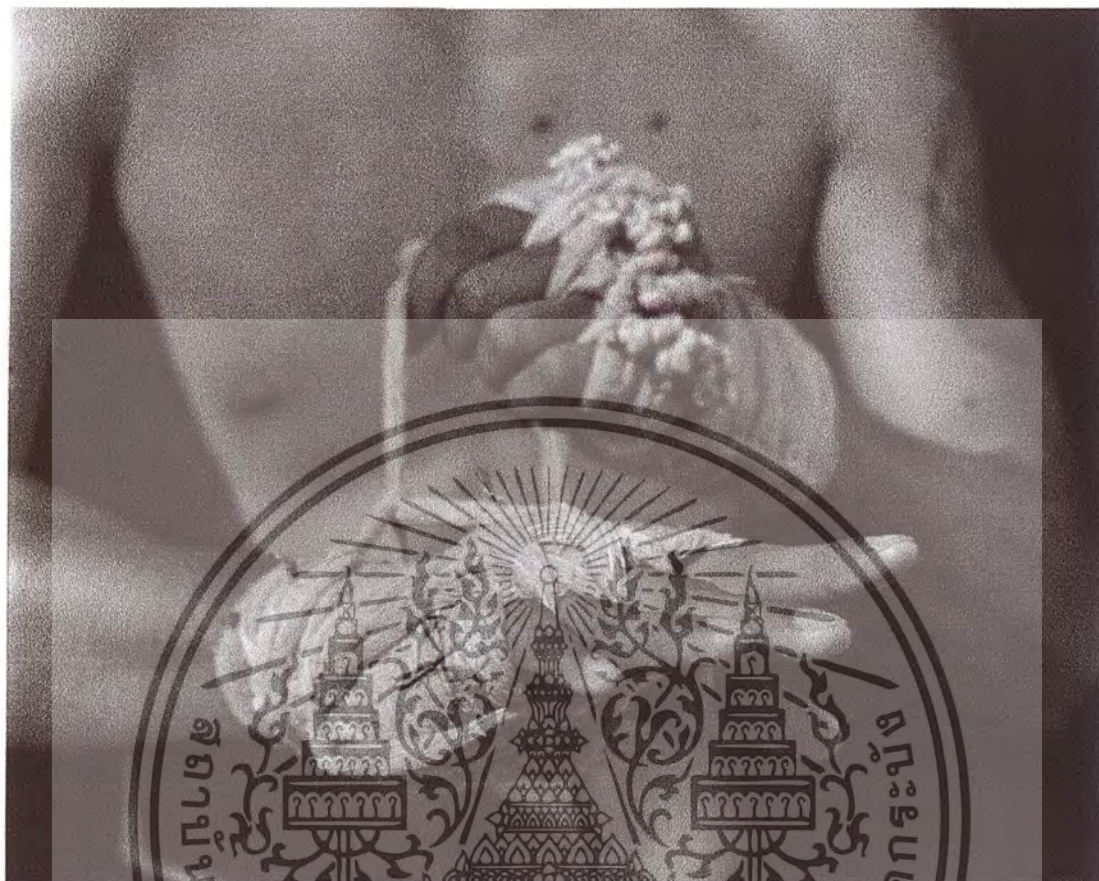
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 11



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## ภาพที่ 12



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 13



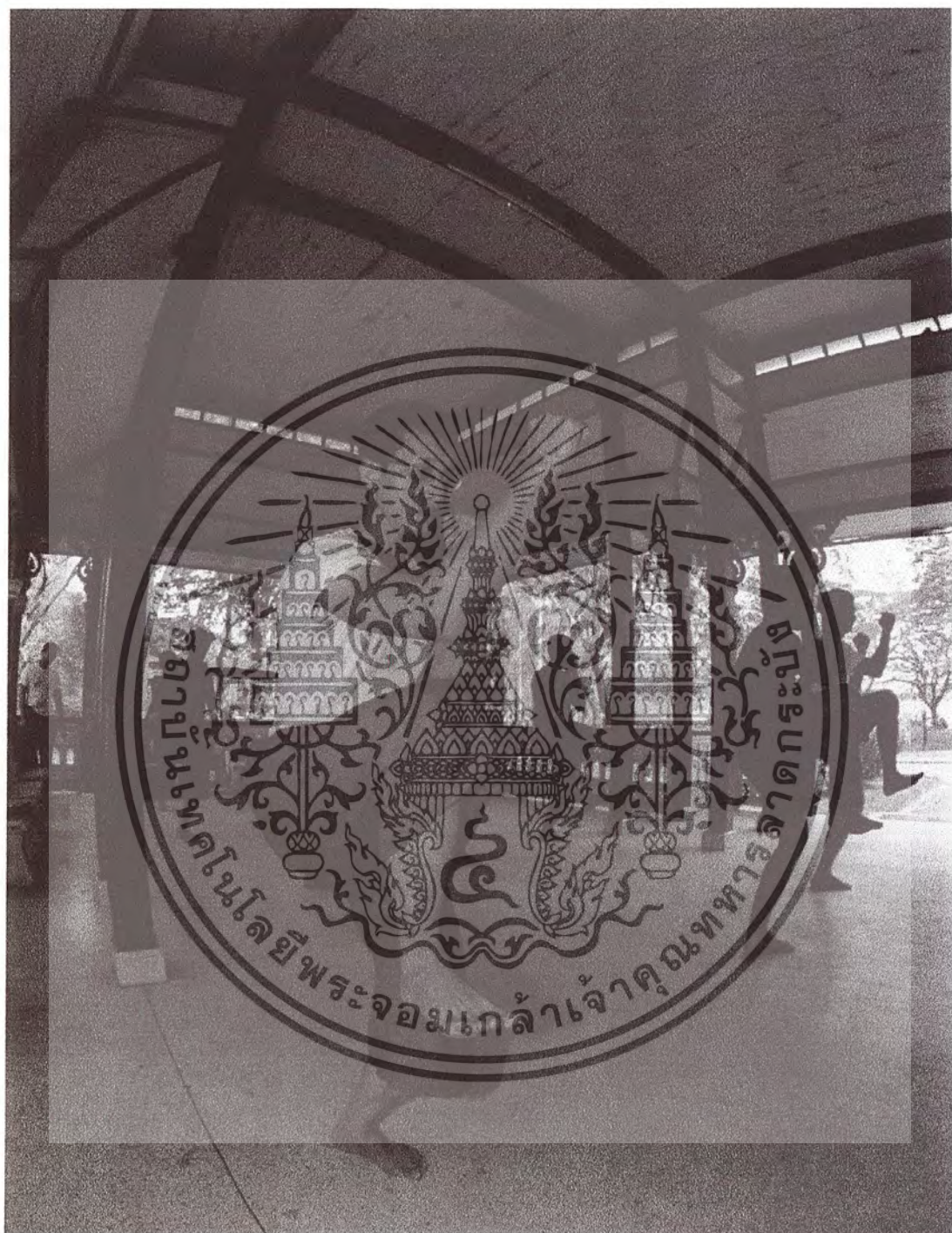
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 14



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 15



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## สรุปผลและข้อเสนอแนะ

จากการที่ได้ถ่ายภาพชุดนี้ ทำให้ได้เรียนรู้ถึงการถ่ายภาพในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ทั้งที่สามารถควบคุมตัวแปรได้และควบคุมไม่ได้ ตัวแปรในการถ่ายนอกสถานที่ที่เราไม่สามารถควบคุมได้เลยนั่นก็คือสภาพแสง แต่ก็สามารถแก้ไขได้โดยการใช้ไฟแฟลช(Flash) เป็นแสงเสริม หรือในบางครั้งก็ต้องใช้เป็นแสงหลักแทนแสงธรรมชาติ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมต่อ สถานการณ์ นั้นๆ ควรไปทดลองใช้กล้องจัดองค์ประกอบในสถานที่จริงล่วงหน้าก่อนทุกครั้ง สังเกตทิศทางของแสง เวลาต่างๆว่าแตกต่างกันอย่างไร และทำการบันทึกช่วงเวลาที่เหมาะสมต่อการ ถ่ายภาพของที่นี่ๆ

ต้องให้เวลาศึกษาเรื่องที่จะถ่ายให้มาก บางครั้งอาจจะยังมีส่วนที่ไม่ทราบและส่วนนั้นก็ เป็นส่วนที่ช่วยเสริมให้งานของเราเล่าเรื่องราว ได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยทุกครั้งที่ต้องถ่ายแบบที่เป็นคน ต้องพยายามทำความเข้าใจกับแบบก่อนทุกครั้ง โดยอาจจะพูดคุย ขอคำแนะนำจากตัวแบบ ปรึกษาถึงส่วนที่ต้องการว่าต้องการภาพแบบใด แล้วตัวแบบสามารถทำให้ได้หรือไม่

อุปกรณ์ในการถ่ายก็เป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้ได้งานที่ดี เช่นการถ่ายภาพการต่อสู้ซึ่งจริงๆแล้วแบบอาจจะสามารถแสดงซ้ำ ได้หลายครั้งแต่จังหวะที่ลงตัวนั้นก็มีเพียงเสี้ยววินาที การถ่ายอย่างต่อเนื่องจึงมีส่วนช่วยให้ โอกาส ได้รูปที่ดีมากขึ้น



## บรรณานุกรม

Michael Rabiqer , Directing the documentary ,New York , pp50-53

Eastman Kodak , Encyclopedia of Practical Photography, stinehourPress,1995

[www.pantip.com](http://www.pantip.com)

[www.pdnonline.com](http://www.pdnonline.com)

[www.digitaltruth.com](http://www.digitaltruth.com)

[www.frazerdryden.com](http://www.frazerdryden.com)



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## ประวัติผู้เขียน

นาย วรพจน์ แวหะยี่

เกิดเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2523

มีพี่น้อง1คนเป็นบุตรคนที่1

ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนจังหวัดปัตตานี

## ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรประถมศึกษา ณ โรงเรียนแหลมทองอุปถัมภ์

สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ณ โรงเรียนเคหะปัตตานะยานุกูล

สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ณ โรงเรียนคณะราษฎรบำรุงจังหวัดยะลา



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้